

ฉบับเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2554

รณรงค์

สื่อสร้างสรรค์
สร้างสุข

จุลสารแผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรม
และกิจการสร้างสรรค์ (สสส.)

RANGER NO-L

พลังคนรุ่นใหม่ หัวใจรักเสียงดนตรี

“ร่ามก ร่าโต”

ร่าย-ฟ้อน-รำ ผ่านคนรุ่นใหม่

ศิลปินเพื่อการปฏิรูปอัพเดท

ก้าว (เดิน) เล็ก ๆ
ของเด็กบางลำพู

แดนซ์...ที่ต่าง
ไม่มีช่องว่างระหว่างวัฒนธรรม

เปิดบ้านสื่อสร้างสรรค์

สื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ ปี 2554 นี้เป็นโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง นอกจากจะเป็นการรวมตัวเพื่อบูรณาการกันของ 3 กลุ่มงานใหญ่ อาทิ สื่อพื้นบ้านเพื่อสุขภาวะเยาวชน ปี 2, ละครสำหรับเยาวชน ปี 2, และดนตรีสร้างสุข ปี 3 โดยในปีนี้ก็ยังคงเน้นการมีส่วนร่วมของเยาวชนโดยเฉพาะเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เยาวชนที่ขาดโอกาสทางสังคม กลุ่มเยาวชนชาติพันธุ์ ร่วมกับชุมชนโดยมีเยาวชนเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ด้วยกระบวนการพัฒนาผ่านสื่อและกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมในชุมชน ที่มีการออกแบบกระบวนการโดยการตั้งจุดเด่น หรืออัตลักษณ์ รากเหง้าของศิลปวัฒนธรรมชุมชนมาใช้ในกระบวนการพัฒนา ส่งเสริมให้เยาวชนเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับในเวลาเดียวกัน ด้วยกระบวนการ “จิตอาสา” ที่ทำต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม ที่มีศักยภาพในการต่อยอดและมีแนวโน้มของความยั่งยืนได้

อีกทั้งปีนี้กลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการยังมีการมุ่งเน้นการสร้างอาสาสมัครร่วมสื่อสารสร้างพลังชุมชนกับสื่อท้องถิ่นและสื่อสารมวลชน เพื่อการบูรณาการสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนในด้านสื่อ ประเด็น องค์กรหรือพื้นที่นั้นๆ เพิ่มมากขึ้น

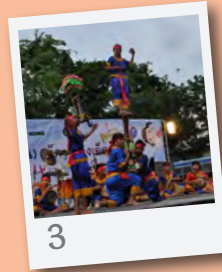
ในปีนี้นั้นเราจะได้เห็นโครงการที่มีลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นทั่วประเทศอย่างน้อยจำนวน 18 โครงการต้นแบบ แต่ถึงแม้ว่าตัวโครงการที่ทางแผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สนับสนุนนั้นดูเหมือนว่าจะลดลงกว่าทุกปีที่ผ่านมา แต่เมื่อมองลึกไปถึงโครงการแล้วไม่ได้ลดลงเลย เพราะทั้ง 18 โครงการนั้นมีการรวมตัวกันเพื่อบูรณาการกิจกรรมระหว่างโครงการที่มีในภูมิภาคของตนเข้าด้วยกันเป็นการเพิ่มอัตลักษณ์ที่น่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับศิลปวัฒนธรรมพื้นดินนั้นๆ ได้อย่างลงตัว

เร็วๆ นี้เราจะได้พบกับความเข้มข้นของโครงการต่างๆ ในกลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการที่กำลังจะทยอยมาสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับสังคม โดยสามารถติดตามรายละเอียดได้ที่ www.artculture4health.com

มาร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมมรดกของชุมชน สังคมและประเทศเอาไว้ ด้วยการดูของไทย ใจของไทย ชื่นชมและอนุรักษ์ของไทยไปพร้อมๆ กันนะครับ

ภก.สงกรานต์ ภาคโชคดี
 ผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักงานกองทุนสนับสนุน
 การสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

Content

- 3 **เรื่องเด่นประจำฉบับ**
 ก้าว (เดิน) เล็ก ๆ ของเด็กบางลำพลู
- 5 **เรื่องเด่นประจำฉบับ**
 การเดินทางของ “ชมรมเกสรบางลำพลู” ณ บางลำพลู
- 6 **รายงานพิเศษ**
 สื่อศิลปฯ ปรับโฉมใหม่... ไทโลกว่าเต็ม
- 8 **ส่งต่อความสุข**
 รำก- รำไต พุทธฤกษ์โลบายชาวไทยใหญ่
 ฝากคนรุ่นใหม่ ร่าย- ฟ้อน-รำ
- 9 **ส่งต่อความสุข**
 มาสร้างปูนป้อม “พระสุเมรุ” แฉกเปิด ง่าย ๆ กันเถอะ
- 10 **“สุข”เล่าเรื่อง**
 แดนซ์...ที่ต่าง แต่ไม่มีช่องว่างระหว่างวัฒนธรรม
- 12 **สื่อสร้างสรรค์ร่วมสมัย “ปิงส์”**
 RANGER NO L พลัคนรุ่นใหม่ หัวใจรักเสียงดนตรี
- 14 **สื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชน**
 ขยับกันนิดๆ มาซิ... เพอร์คัสชันจอมทอ
- 16 **เครือข่ายศิลปินเพื่อปฏิรูป**
 เครือข่ายศิลปิน อังพต
- 18 **เก็บยิ้มบันสุข**
 10 เรื่องเล่าของเยาวชน จากมรดกโลกสี่เหลี่ยม
 ตามรอยผู้พิทักษ์ป่า “สืบ นาคะเสถียร”
- 20 **เก็บตกมาฝาก**
 ดูนักสู้ “พิน” ชาวเหนียว
- 21 **เก็บตกมาฝาก**
 โอม มะ ลัก ทัก ก็ย ...เรื่องของ เวทมนต์ (ไม่ดำ)
- 22 **คนสร้างสุข**
- 23 **สุขสร้างได้**

**“ใครบอกว่าเด็กจะคิดอะไรไม่ได้”
“ใครบอกว่าเด็กจะทำอะไรไม่เป็น”**

วันนี้ “มหกรรม ก้าว (เดิน) เล็ก ๆ ของเด็กบางลำพู” เปลี่ยนความคิดนั้นไปแล้ว! ด้วยพลังของเครือข่ายเยาวชนคนเกรสลำพู ร่วมกับประชาคมบางลำพู สำแดงพลัง “เด็ก” จัดงานครั้งยิ่งใหญ่ขึ้นกลางเมือง เพื่อสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านการแสดงมากมาย ทั้งยังใช้วิธีการบูรณาการศิลปะสมัยใหม่เข้ากับความเป็นรากเหง้าของชุมชน เกิดเป็นอัตลักษณ์ที่น่าสนใจผ่านสองมือเล็กๆ ของเด็กในชุมชน ไม่น่าเชื่อแค่งานเดียวที่เกิดขึ้น ทำให้คนในชุมชนตื่นตัวและยอมรับ ทั้งยังช่วยสานสัมพันธ์เกิดเป็นเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็งได้

มหกรรม “ก้าว (เดิน) เล็ก ๆ ของเด็กบางลำพู” ครั้งนี้เกิดขึ้นด้วยการสนับสนุนจากกลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ แผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ (สสส.)

ก้าว (เดิน) เล็ก ๆ ของเด็กบางลำพู

ต่อ ยอดกิจกรรมสร้างสรรค์สืบสานศิลปวัฒนธรรม นำไปสู่ถนนเด็กเดินทั่วประเทศ

ซึ่งชุมชนบางลำพูเป็นชุมชนที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีรากเหง้าของศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต จิตวิญญาณ การดึงเอาอัตลักษณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมของชุมชนมาแสดงผ่านกิจกรรมต่างๆ โดยให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้ขับเคลื่อน แล้วนำเอาสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนมาเชื่อมโยงหรือหนุนเสริมกับกระบวนการพัฒนาเยาวชน สร้างการมีส่วนร่วมของเยาวชนและชุมชน เป็นการบูรณาการระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งดนตรี ละคร สื่อพื้นบ้าน สื่อทัศนศิลป์ สื่อร่วมสมัย สามารถก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนด้านการสร้างเสริมสุขภาวะทั้งทางกาย จิต สังคม และจิตปัญญาต่อไปได้

นายदनัย หวังบุญชัย ผู้จัดการแผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ (สสส.) บอกว่า มหกรรม “ก้าว (เดิน) เล็ก ๆ ของเด็กบางลำพู” ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้น่าสนใจเพราะทุกกิจกรรมล้วนถูกขับเคลื่อนด้วยเด็กและเยาวชนในชุมชนเป็นหลัก สำหรับการแสดงและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นในตัวเองของชุมชนบางลำพูนั้นมีอยู่หลากหลาย อาทิ การทำ-ทอข้าวต้มน้ำวุ้นที่เป็นของดีชุมชนวัดสามพระยา การทำขนมอิสลามที่เป็นของดีชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ อีกทั้งยังมีกิจกรรมเชิงบูรณาการที่นำวัฒนธรรมสมัยเก่าและสมัยใหม่มาใช้ด้วยกัน อย่างการแสดง Mix & Match B-Boy ดนตรี รำไทย ศิลปะอินดี้แบบวัฒนธรรมไทย ที่ถึงแม้จะมาจากต่างที่ต่างถิ่นแต่ก็รวมตัวกันได้เป็นอย่างดี ทั้งยังมีการแสดงดนตรีจากวง “สะเตาะเคราะห์” วงดนตรีที่เกิดจากการรวมตัวของเยาวชนในชุมชนที่รักในเสียงดนตรีเหมือนกัน แล้วมาสร้างสรรค์เพลงเล่นร่วมกันจนกลายมาเป็นวงดนตรีที่สร้างความสุขให้คนในชุมชนได้ทุกเทศกาล...

“ทุกกิจกรรมล้วนถูกขับเคลื่อนด้วยเด็กและเยาวชนในชุมชนเป็นหลัก โดยการแสดงและภูมิปัญญาท้องถิ่นก็มีความโดดเด่นในตัวเองของชุมชน บางลำพูนั้นมีอยู่หลากหลาย”

นอกจากนี้ยังมี “มวยไทย” ที่เป็นของดีจากชุมชนสามพระยา โดยมวยไทยที่นี่ได้มีเยาวชนลงต่อชนถึงขั้นได้เป็นแชมป์โลกหญิงรุ่นเบนตัมเวท สภามวยโลก WBC มาแล้ว และที่น่าสนใจไปกว่านั้นการจัดงานในครั้งนี้ยังได้มีการรวมตัวกันจากเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมจากที่ต่างๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงลูกทุ่ง-สตริงจากสมาพันธ์ศิลปินเพื่อสังคม, การแสดงเครื่องเคาะ Percussion จากเยาวชนจอมทองและเยาวชนบางลำพู ที่เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันไม่เว้นวันข้างหน้าชุมชนบางลำพูอาจจะมีมือเคาะ Percussion ที่เก่งและสามารถเล่นได้ดีเทียบเท่าต้นฉบับที่เป็นของเยาวชนจอมทองก็เป็นได้

ทั้งนี้นางสาวปานทิพย์ ลิขะไชย ประธานชมรมเกสรลำพู บอกว่า งานมทกรรม ก้าว (เดิน) เล็กๆ ของเด็กบางลำพู นั้น เป็นเสมือนเวทีที่ทำให้เด็กได้รู้จักจากเหง้าชุมชนตัวเองมากขึ้น ได้รู้จักของดีของตนที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งเป็นการฝึกฝนให้เด็กในชุมชนเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับในเวลาเดียวกัน อีกทั้งยังได้ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการ “จิตอาสา” ต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม อย่างเห็นได้ชัด ในอนาคตอยากให้มีการพัฒนาเป็นเวทีหรือถนนเด็กเดินประจำของชุมชน และสะสมผลงาน การพัฒนาไปสู่การเกิดเป็นถนนเด็กเดิน เสาร์-อาทิตย์ ก็น่าจะเป็นเรื่องที่มีแนวโน้มต่อยอด ไปสู่ความยั่งยืนได้

“นอกจากนี้ยังทำให้คนในชุมชนเกิดการรวมตัวกัน ไม่ว่าจะเป็นประชาคมบางลำพู ประชาคมวิสุทธิกษัตริย์ ประชาคมพื้นฟูวัฒนธรรมบางลำพู ประชาคมถนนข้าวสาร ประชาคมร้านค้าผู้ประกอบการถนนข้าวสาร ชุมชนบวรรังสี ชุมชนตรอกข้าวสาร ชุมชนรอบตลาดยอด ตลาดนานา และชุมชนในเขตพระนครอีกมากมายมาร่วมกันทำงาน ซึ่งนี่เป็นมิติที่ดีที่จะนำไปสู่การมีชุมชนที่เข้มแข็งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เชื่อว่านี่จะเป็นประตูที่จะทำให้การเกิดถนนเด็กเดินที่บางลำพูเกิดเป็นรูปธรรมเร็วขึ้นก็ได้” นางสาวปานทิพย์ ลิขะไชย บอก

และนี่คืองาน “มทกรรม ก้าว (เดิน) เล็กๆ ของเด็กบางลำพู” ที่เด็กบางลำพูจัดขึ้นเอง ทำเอง และยังได้มีโอกาสได้เล่นเอง บอกได้คำเดียวเลยว่า “เยี่ยม” โดยนี่จะเป็นต้นแบบของกิจกรรม ถนนเด็กเดินที่จะมีขึ้นเร็วๆ นี้ที่วัดสามพระยา จับตามองกันว่าเยาวชนชุมชนบางลำพูจะมีที่เด็ดอะไรมาเล่นกันอีกไม่นานเกินรอจ้า!!

สำหรับใครที่สนใจกิจกรรมใดๆ แบบนี้ ติดตาม “ถนนเด็กเดิน ถนนสายศิลปวัฒนธรรมเต็มรูปแบบ” ที่กำลังจะทยอยจัดขึ้นทั่วประเทศในปีนี้ติดตามกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ที่ www.artculture4health.com แล้วเจอกันจ้า!!

การเดินทางของ “ชมรมเกสรลำพู” ณ บางลำพู

กว่า 9 ปี ที่ชื่อของ “ชมรมเกสรลำพู” เกิดขึ้นมา... จากชื่อแรกที่ชื่อว่า “ชมรมเยาวชนอาสาสมัครเกสรลำพู” แต่ต่อมาเมื่อสมาชิกเริ่มโตขึ้น โดยเฉพาะแกนนำที่ก้าวผ่านเรื่องราวมากมายมาจนถึงปัจจุบัน วันนี้จึงมีชื่อสั้นๆ ว่า “ชมรมเกสรลำพู”

“ชมรมเกสรลำพู” เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนในพื้นที่บางลำพูที่รวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมเพื่อสังคม โดยงานแรกเป็นการทำวิจัยประวัติศาสตร์บางลำพู โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ขอทุนจาก UNESCO เพื่อทำประวัติศาสตร์บางลำพูภายใต้ชื่อกิจกรรมสุดว่า “ผู้ใหญ่เล่า เยาวชนจดและจำ” โดยมีพื้นที่ทำงาน คือ ชุมชนวัดสามพระยา และชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ โดยมีการนำเด็กและเยาวชนในพื้นที่มาทำงานร่วมกัน ...ต่อมาก็ได้มีการขยายเป็นการสร้างกิจกรรมต่างๆ ในงานวันแม่ วันพ่อ วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันปีใหม่ และอีกมากมายหลากหลายกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น โดยมุ่งเน้นสร้างการมีส่วนร่วมของเด็กและชุมชน อีกทั้งยังมีการทำกิจกรรมกับภาคีกลุ่มอื่นๆ ทำให้มีเด็ก-เยาวชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

จากนั้นประชาคมบางลำพู โดยเฉพาะป้านิดและลุงๆ ป้าๆ ก็ให้การสนับสนุนกิจกรรมเด็ก ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กในพื้นที่บางลำพูได้มีกิจกรรมทำหลังเลิกเรียน หรือช่วง

ปิดเทอม ทั้งเยาวชนทั้งหมดยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในชุมชนบางลำพู และพัฒนามาเป็นการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่างๆ จนทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกับสวนสันติชัยปราการ ด.พระอาทิตย์ รวมถึงทั่วทั้งบางลำพู และได้มีโอกาสรู้จักกับคนมากมาย ทุกครั้งที่ทำงานจะเกิดความสุขสนุกสนานกับงาน ถึงแม้เงินที่ได้รับจะเล็กน้อยแต่มิตรภาพของเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่มีให้กันมันยิ่งใหญ่เกินจะใช้คำใดมาบรรยาย...

และที่เห็นชัดเจนมากขึ้นก็คือ **งานมหกรรม ก้าว (เดิน) เล็กๆ ของเด็กบางลำพู** กิจกรรมที่บอกได้ว่าสร้างความสำเร็จให้เกสรลำพูได้อย่างมาก นอกจากชื่อของชมรมเกสรลำพูที่ทุกคนได้รู้จักแล้ว ยังสามารถสร้างการเชื่อมต่อกับหน่วยงานต่างๆ ผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลายในชุมชนบางลำพู หน่วยงานราชการ เอกชน สถาบันการศึกษา โรงเรียนต่างๆ รวมถึงน้องๆ ในชุมชนได้รู้จักกันมากขึ้น ทำให้วันนี้ที่นี้เป็นที่ที่ท้อบอวลไปด้วยความสุข ความสนุกสนาน ความภูมิใจ ความรัก ความชอบ และอะไรอีกมากมายที่อาจจะหาที่อื่นไม่ได้ เพราะที่นี่คือ ชุมชนบางลำพู สถานที่ที่สร้างกิจกรรมของชมรมเกสรลำพู สร้างมิตรภาพของความเป็นเพื่อนไว้มากมาย

สื่อศิลปะฯ ปรับโฉมใหม่... ไฉไลกว่าเดิม

หลังจาก “กลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรม” ได้จัดมหกรรมครบไปแล้วทั่วประเทศ ร่วมงานกับภาคีเครือข่ายในภาคต่างๆ เมื่อปีที่แล้ว มาถึงปีนี้สื่อศิลปะฯ ปรับโฉมเป็น “กลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ ปี2554” เพื่อเพิ่มความเข้มข้นในเนื้อหางานให้มากขึ้น ลงลึกและขยายแผนงานให้มากขึ้น

โดยนางสาวศดานันท์ แคนยุกต์ ผู้ประสานงานกลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ แผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สสส. กล่าวว่า การปรับแผนการทำงานใหม่ในครั้งนี้เป็นการปรับเปลี่ยนให้ 3 กลุ่มงานคือ กลุ่มงานดนตรีสร้างสุขปี 3 ที่มีการดำเนินโครงการทั้งหมด 41 โครงการ, กลุ่มงานละครสำหรับเยาวชน ปี 2 ที่มีการดำเนินโครงการทั้งหมด 30 โครงการ และกลุ่มงานสื่อพื้นบ้านเพื่อสุขภาวะเยาวชน ปี 2 ที่มีการดำเนินโครงการทั้งหมด 28 โครงการในปี 2553 มาทำงานร่วมกันมากขึ้น โดยในปี 2554 นี้ จะเน้นการเชื่อมโยงระหว่างชุมชนมากขึ้นเกิดเป็นการรวมตัวกันเป็นโครงการใหญ่ ภายใน

แต่ละภูมิภาค แต่เนื้อหายังคงเข้มข้นเหมือนเดิม แต่กลุ่มเป้าหมายหลักก็ยังคงเป็นเยาวชนเช่นเดิม แต่พิเศษตรงที่จะเน้นความเป็นชุมชนมากขึ้นด้วย

“กลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ ปี2554” นี้ยังคงเน้นเยาวชนกลุ่มเสี่ยงดิ่งน้องๆ ที่ติดยาเสพติด เด็กแว้น ลูกคนงานก่อสร้างมาร่วมงานมาเรียนรู้และบูรณาการขับเคลื่อนมากขึ้น แต่จะแตกต่างกันตรงที่จะมีการนำเอาความเป็นชุมชนเข้ามามากขึ้น ด้วยนางงานที่มีอยู่ทั้ง 3 กลุ่มบูรณา-การเข้ากันแต่เนื้อหาที่ยังคงเน้นไปที่ศิลปะของชุมชน เช่นเดียวกับงานถนนเด็กเดินจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ผ่านมา ที่มีการนำกลุ่มละคร ดนตรี มารวมในงานเดียวกัน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ผักซ้อมร่วมกัน

ชื่อโครงการ	พื้นที่
- ดนตรี ศิลปะ สานสายใย วัฒนธรรมล้านนา	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
- ดนตรีบูรณาการสืบสานเยาวชนไทยห่วงใยชุมชน	จังหวัดสมุทรปราการ
- ดนตรีบูรณาการ ไทย-จีน	จังหวัดนครปฐม
- "เสน่ห์ .. บางลำพู บูรณาการศิลปะ วัฒนธรรม"	กรุงเทพมหานคร
- "สร้างดนตรีด้วยสมองและสองมือ ตอนบูรณาการชุมชนลอยตัว"	กรุงเทพมหานคร
- สร้างสรรค์สื่อ "ดนตรีชาติพันธุ์-วรรณศิลป์"	จังหวัดขอนแก่น, เลย สุรินทร์, ศรีสะเกษ

ชื่อโครงการ	พื้นที่
- สื่อพื้นบ้านปกากะญอเพื่อบูรณาการกับดนตรี และศิลปะการละคร	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
- ละครชุมชนพญาไท-ราชเทวี	กรุงเทพมหานคร
- เล็ก ๆ ที่แตกต่าง ร่วมสร้างสรรค์สื่อศิลปะ- วัฒนธรรมชุมชนกับคนและหุ่น(เล็ก ๆ)	จ.มหาสารคาม
- โอ..โอ..ละครศิลปะวัฒนธรรมบักซีใต้สร้างสุข	จังหวัดกระบี่ สตูล ระนอง
- "งามดูพลี" สานสัมพันธ์ 3 ชุมชน ผ่านงาน ศิลปะวัฒนธรรมเชิงบูรณาการ	กรุงเทพมหานคร
- พัฒนาพลังเยาวชนและพลังท้องถิ่น ด้วยสื่อศิลปะวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ	จังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อโครงการ	พื้นที่
- สร้างคัมภีร์ สืบสานภูมิปัญญาเพาะต้นกล้า สื่อพื้นบ้านภาคเหนือ	จังหวัดเชียงใหม่
- ต่อยอดยกระดับเครือข่ายสื่อพื้นบ้านภาคเหนือ ตอนล่าง "หอมเฮา ดินสุ่ยเฮ่า พลิกฟื้นความกีด สื่อพื้นบ้านภาคเหนือล่าง"	จังหวัดอุดรธานี
- บูรณาการสื่อพื้นบ้านภาคกลางเพื่อสร้างสุข ภาวะเยาวชนที่ยั่งยืน	จังหวัดลพบุรี
- เครือข่ายสืบสานสื่อพื้นบ้านอีสานเพื่อสุขภาวะ เยาวชน	จังหวัดอุบลราชธานี
- "จาไปตาแง สื่อพื้นบ้าน สานใจ รักษ์บักซีใต้ บ้านเรา"	จังหวัดพัทลุง

เป็นการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันที่ ผู้ประสานงานกลุ่ม
งานสื่อศิลปะวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ กล่าว

การปรับแผนใหม่ครั้งนี้เมื่อจัดเป็นหมวดหมู่ตาม 3 กลุ่ม
งานพบว่า **กลุ่มงานดนตรีสร้างสุข** มีการดำเนินโครงการ
ทั้งหมด **6 โครงการ**, **กลุ่มงานละครสำหรับเยาวชน** ที่มีการ
ดำเนินโครงการทั้งหมด **6 โครงการ** และกลุ่มงาน**สื่อพื้น
บ้านเพื่อสุขภาวะเยาวชน** ที่มีการดำเนินโครงการทั้งหมด
5 โครงการ และเมื่อรวมชุมชนลอยตัวอย่างนางเลิ้งชุมชน
ต้นแบบที่จัดให้มิถุนเด็กเดินไปแล้วเมื่อประมาณเดือน
มีนาคมที่ผ่านมา จึงทำให้มีโครงการที่กลุ่มงานสื่อศิลปะ
วัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการสนับสนุนในปีนี้เป็น 18
โครงการ ที่มากไปกว่านั้นยังมีเวทีรายการที่จะมาร่วมด้วย
ในงานต่างๆ ด้วย อาทิ มายากลฟิลิป เพอร์คัสชั่นจอมทอง

นางเลิ้ง	ชื่อโครงการ	พื้นที่
	- สร้างศักยภาพชุมชนขึ้น ด้วยสื่อศิลปะวัฒนธรรม	กรุงเทพมหานคร

ซึ่งการรวมตัวกันนี้จะทำให้การสร้างสรรคสังคมเกิดเป็นรูปธรรม
มากขึ้น

18 โครงการที่เกิดขึ้นในปีนี้เป็นโครงการที่จะก่อให้เกิดเป็น
"ถนนเด็กเดิน สายศิลปะ" ที่นำเอาอัตลักษณ์เด่นๆ ของแต่ละชุมชน
มาบูรณาการกัน สร้างเป็นงานที่ทันสมัยและสร้างสรรค์มากมาย
กำลังออกสู่สายตาชุมชนของท่านแล้วในไม่ช้า เตรียมพบกับ
ที่จังหวัดของท่าน เร็วๆ นี้จะ..... ;)

เรื่องโดย : ปากกาแก้ว

เรื่องโดย : นรินทร์ ใจหวัง

กริดกรายอ่อนช้อย ก่อนสยายปีก รำแพนเห็นแผงขนสีสวยยวนตา

เป็นกริยาของ “นก” หรือกิริยาที่เอียงอย่างอยู่ข้างๆ “โต” สัตว์ที่มีลักษณะเหมือนมีสัตว์หลายชนิดรวมอยู่ในร่างเดียว คือมีตัวเหมือนสิงโต มีหัวเหมือนกวาง มีหางเหมือนเยื้อง (เสียดผา) สองสัตว์ในป่าหิมพานต์จิตวิญญาณและความศรัทธาในพระพุทธศาสนาของชาวไทยใหญ่ซึ่งมีถิ่นที่อยู่อย่างหนาแน่นบริเวณจังหวัดเชียงใหม่ เชียงรายและแม่ฮ่องสอนของไทย ถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะที่แตกแขนงออกมาของถิ่นเมืองเหนือที่ผสมผสาน เคารพกันและกันอย่างลงตัว

ฟ้อนนก (กิ้งกะห่วย) ของชนเผ่าไทยใหญ่ คือการฟ้อนรำที่ผู้รำแต่งกายเลียนแบบนกกิริยา ฟ้อนรำรำไปตามจังหวะดนตรี ด้วยท่าทางที่อ่อนช้อยสวยงามมีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร ส่วนการ**ฟ้อนโต (ก้าโต)** คือการฟ้อนรำที่ผู้ฟ้อนรำ แต่งกายเลียนแบบโต รำรำไปตามจังหวะดนตรี และออกท่าทางที่ทะมัดทะแมงสง่างาม

รำนก-รำโต พชกรทโลบายชาวไทยใหญ่ ผ่านดนตรีใหม่ ร่าย-ฟ้อน-รำ

ศิลปะการแสดงฟ้อนรำของชนเผ่าไทยใหญ่ที่มีตำนานเล่าขานสืบต่อกันมานานว่า **“รำนก รำโต”** เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อสมัยพุทธกาล ในวันที่พระพุทธเจ้าได้เสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อโปรดพระมารดา ในวันนั้นเองสัตว์ทั้งสามโลก และสัตว์ในป่าหิมพานต์ พากันมาเฝ้ารับเสด็จเพื่อทำบุญใส่บาตรพระพุทธเจ้าเป็นจำนวนมาก กาลครั้งนั้นมีนกกิริลักษณ์ครึ่งมนุษย์ ครึ่งสัตว์ปีก ได้ออกมาฟ้อนรำ เพื่อถวายพระพุทธ ส่วนเจ้าโตก็ได้ออกมาฟ้อนรำรับเสด็จพระพุทธเจ้าเช่นกันทั้งสองปลื้มปีติยินดีที่ได้ฟ้อนรำถวายเป็นพุทธบูชา ด้วยลำตัวที่ยาวของโต ทำให้มีผู้คนมากมายที่ประสงค์จะทำบุญใส่บาตรของพระพุทธเจ้า เอาแก้วแหวนเงินทอง และข้าวตอกดอกไม้ ฝากให้โตคาบมาถวายใส่บาตรของพระพุทธเจ้าแทนตนเอง

สำหรับการแสดง **“รำนก รำโต”** ของเยาวชน อ.ปาย ได้มาร่วมแสดงในงานถนนเด็กเดินที่เกิดขึ้นใน อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอนเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ที่ผ่านมา ซึ่งนายเจริญศักดิ์ เลิศมงคลผู้ประสานงานกลุ่มเยาวชน **ดนตรีสร้างสุขภาคเหนือ** เล่าว่า การแสดงนี้เป็นการเปิดเวทีให้เยาวชนได้มีพื้นที่ในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมของชาวไทยใหญ่ ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองส่วนใหญ่ของ อ.ปาย ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมด้านภาษา อาหาร ดนตรี การแสดงต่างๆ ที่เยาวชนของที่นี่เคยละเลย มองข้าม ให้หันกลับมามองและสืบสานวัฒนธรรมของตนเองให้คงไว้สืบไป

มาสร้างปูนป้อม “พระสุเมรุ”

แม็กเน็ต ง่าย ๆ กับเดอะ ...

เริ่มต้นด้วยการทำแบบก่อนนะจ๊ะ ด้วยการสร้างแบบเป็นป้อมพระสุเมรุ ถ.พระอาทิตย์ อาจจะขึ้นแบบด้วยดินน้ำมัน หรือ ดินชนิดอื่นๆ ก็ได้จ้า ...จากนั้นเมื่อทำแบบเสร็จแล้วก็เตรียม “คนหล่อ” แต่เป็น คนหล่อ “น่ายาง” นะ นำน่ายางพารามาหล่อจากแบบที่ทำ

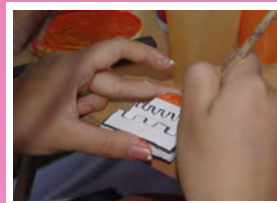
เสร็จแล้ว “คนหล่อ” ก็มา “หล่อปูน” ต่อ ก็ทำหน้าที่เอาน่ายางที่ขึ้นรูปแห้งเสร็จแล้ว มาหล่อปูนต่อ โดยการเตรียมปูนปลาสเตอร์ผสมน้ำขนาดพอเหมาะ เทไปที่น่ายางที่หล่อเป็นรูปแล้ว

รอสักพัก ไม่เกินนาที ขึ้นอยู่กับปูนปลาสเตอร์ที่ซื้อมาแบบแห้งเร็วหรือแห้งช้า ถ้าแห้งเร็ว 5 นาทีก็หล่อเป็นรูปแล้ว แต่ถ้าแห้งช้าก็รอหลายสิบนาที พอแห้งเสร็จก็แกะปูนปลาสเตอร์ที่ขึ้นเป็นรูปป้อมพระสุเมรุเรียบร้อยแล้ว และข้าๆ นะคะ เดี่ยวปูนจะแตกหักได้ จากนั้น นำไปตากลมให้แห้ง

ขั้นตอนต่อไปที่สำคัญ คือ การระบายสี เพื่อให้สวยงาม เตรียมสีอะคริลิก ฟู่กัน จานสี และเพื่อความสวยงามมากยิ่งขึ้น พ่นน้ำยาเคลือบเงาสักหน่อย

ส่วนขั้นตอนสุดท้าย การติดแม่เหล็ก เตรียมปืนกาว อ้อ!!! อย่าลืมเสียบปลั๊กไฟด้วยหละ!!! เสร็จแล้ว .. แล้วเราก็ได้ ปูนป้อม “พระสุเมรุ” แม็กเน็ต นี้ไง ... สวยไหมคะ

มาสร้างชิ้นงานในแบบของชุมชนบางลำพูกันเถอะ ค่ะ... ง่ายๆ ที่พวกคุณก็ทำได้!! เสรล่ำพูขอออก

เรื่องโดย : ก้านเสรล่ำพู

ในการนำเยาวชนเข้าร่วมแสดงในครั้งนี้มีนักแสดงเยาวชนคนเก่งผู้ทีแสดง **รำไท** ได้แก่ นางสาวณัตยา หมื่นบุญตัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปาย ส่วนผู้แสดงรำโตคือ นายสมชาย นวลน้อย และนายเขมทัต บุญเลอ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนปายวิทยาคาร และมีนักดนตรีพื้นเมือง 5 คน ประกอบด้วย เด็กชายศุภวัฒน์ เชื้อนแก้ว, เด็กหญิงนิตยา โพลเมือง, เด็กหญิงสุพรรณรัตน์ ปลอดภัย, เด็กชายรณชัย เฑาะบุญ, และนายนวนพล มาลาวัลย์ ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีพื้นเมืองและวัฒนธรรมไทยใหญ่จาก โรงเรียนอนุบาลปายนั่นเอง

“รำไท รำโต” เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยในแต่ละหมู่บ้านจะมีผู้รู้ฝึกสอน เผยแพร่ สืบทอดต่อๆ กันมา และยังคงได้รับการอนุรักษ์ไว้ โดยทางโรงเรียนที่อนุรักษ์ไว้จะมีการเชิญวิทยากรพื้นบ้านมาสอน ซึ่งในปัจจุบันนี้เพียงไม่กี่กลุ่มเท่านั้นที่สอนเรื่องนี้ อย่างกลุ่มของสมาคมคนไต อ.ปาย โรงเรียนอนุบาลปาย โรงเรียนบ้านน้ำฮู กลุ่มคนไต (ไทยใหญ่) บ้านห้วยปู ซึ่ง **“รำไท รำโต”** เป็นการแสดงได้ทุกเทศกาล ทั้งงานประเพณีภาคหลู่ ปอยเหลินสิบเอ็ด งานดับไฟเทียน งานประเพณีต่างๆ ที่ถือเป็นการแสดงมหรสพ รื่นริงได้ทุกงาน

“รำไท รำโต” นอกจะเป็นกุศโลบายที่แยบคายของชาวไทยใหญ่ที่ต้องการสร้างความศรัทธาต่อพุทธศาสนาผ่านประเพณีความเชื่อที่งดตามอัตลักษณ์แล้ว ยังช่วยให้ความหลากหลายในชาติพันธุ์ ที่เป็นเสน่ห์ไม่รู้จบ ให้คนไม่รู้ได้รู้และเคารพในความแตกต่างที่สวยงามซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี

และในเดือนกันยายนนี้ใครที่สนใจการแสดงชุด **“รำไท รำโต”** และศิลปวัฒนธรรมเชิงบูรณาการ ภาคเหนือได้ที่ อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน ซึ่งสามารถสอบถามรายละเอียดกิจกรรมได้ที่ 02-612-6996-7 ต่อ 103 ^^

ใครจะไปนึกถึงว่าดูรำกลองยาวอยู่ดีๆ จะมีเสียงสแครชแผ่นขึ้นมาแทรก พร้อมไอ้หนุ่มบ๊อบบี้ ออกมาพ้อนข้างนางรำ ดูแล้วแปลกตาไม่น้อย ทั้งความซุกซนของท่าเต้นที่มองไม่ชัดกับจังหวะดนตรีกลองยาวที่ถึงแม้ว่าจะเป็นศิลปะจะมีต้นกำเนิดอยู่ไกลกันคนละทวีปก็ตามก็ยังสามารถนำมาผสมผสานกันได้ลงตัวอย่างไม่ขัดเขิน

การแสดงครั้งนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับเยาวชนหรือคนในย่านบางลำพูสักเท่าไรนัก เพราะสิ่งที่นำมาแชร์กันนั้นเกิดขึ้นมากกว่า 2 ปีแล้ว และสามารถผสมผสานกันได้อย่างสนุกสนาน ซึ่งการแสดงโชว์ในหลายๆ ครั้ง ที่ผ่านมาก็ทำให้เกิด เป็นการแสดงที่สร้างสรรค์ผ่านเยาวชนอย่างแท้จริง

นางสาวปานทิพย์ ลิขะไซ ประธานชมรมเกสรลำพู เล่าว่า การผสมผสานในครั้งนี้นี้มีการรวมกลุ่มกันระหว่าง บ๊อบบี้พระสุเมรุ และกลุ่มเยาวชนเกสรลำพู ซึ่งมีพื้นที่การทำงานภายใต้โครงการสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ ของ สสส. ร่วมกันอยู่แล้ว จึงคิดว่าน่าจะเอาศิลปะทั้ง 2 แบบมารวมกัน โดยให้กลุ่มบ๊อบบี้ที่ดูเป็นอินดี้จะเป็นตัวแทนวัยรุ่นในที่ทันสมัย ส่วนกลุ่มเยาวชนเกสรลำพูก็จะเป็นตัวแทนของศิลปวัฒนธรรมที่เป็นแบบฉบับของคนบางลำพู ให้มาทำงานร่วมกันไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดการผสมผสานวัฒนธรรมที่แตกต่างให้เข้ากันได้อย่างลงตัว

“งานแรกที่กลุ่มเยาวชนเกสรลำพู ได้แสดงร่วมกับกลุ่มบ๊อบบี้ ก็คือ เทศกาลสงกรานต์ที่บางลำพู เมื่อ พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมา โดยตอนนั้นมีเพียงการนำเอา “กลองยาว” และ “บ๊อบบี้” มารวมกัน ส่วนครั้งที่ 2 เมื่อวันลอยกระทง พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมาเช่นกันก็ได้มีการนำเอา “ดีเจสแครชแผ่น” มาเพิ่ม ไม่น่าเชื่อว่าจะได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และพอถึงช่วงปีใหม่ก็ได้มีการเพิ่ม “บ๊อบบี้” เข้ามาด้วยทำให้การแสดงครั้งนี้มีความกลมกลืนและสวยงาม แต่งานที่ถือว่าประสบความสำเร็จที่สุดคือ ในมหกรรมก้าว (เดิน) เล็กๆ ของเด็กบางลำพู เมื่อวันที่ 4-5 มิถุนายนที่ผ่านมา เนื่องจากครั้งนี้มีการเชื่อมต่อศิลปวัฒนธรรมมากมายเข้าด้วยกัน อาทิ รำกลองยาว, รำไทย, บ๊อบบี้, กระทบ, ดีเจสแครชแผ่น, การละเล่นไทยอย่างม៉าก้านกล้วย กระทบไฟและอื่นๆ อีกมากมาย” ประธานชมรมเกสรลำพู เล่า

แดนซ์... ที่ต่าง

แต่ไม่มีช่องว่างระหว่างวัฒนธรรม

เรื่องโดย : รรรรร

“ถึงแม้ศิลปวัฒนธรรมของไทยจะดูน่าเบื่อแต่ถ้าเรานำมาผสมผสานกับวัฒนธรรมที่กำลังเป็นที่นิยมของวัยรุ่นได้ ความเซย ความน่าเบื่อก็สามารถกลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจขึ้นมาได้”

มาถึงตอนนี้สามารถพูดออกมาได้อย่างเต็มปากเต็มคำเลยว่างานนี้ออกมาเหนือความคาดหมาย ถึงแม้ว่าต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ก็ถือว่าทั้งหมดนี้เป็นบทพิสูจน์ได้ว่า ถึงแม้ศิลปวัฒนธรรมของแต่พื้นที่จะแตกต่างกันแต่ถ้ามีการนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือมาบูรณาการกันก็สามารถเข้ากันได้อย่างลงตัว ซึ่งในอนาคตอาจจะมีการนำเอา “ตัวลิง” ของไขนมาผสมผสานด้วย เพื่อเพิ่มความหลากหลายและปลูกฝังความคิดใหม่ให้เยาวชนว่า “ถึงแม้ศิลปวัฒนธรรมของไทยจะดูน่าเบื่อแต่ถ้าเรานำมาผสมผสานกับวัฒนธรรมที่กำลังเป็นที่นิยมของวัยรุ่นได้ ความเซย ความน่าเบื่อนั้นอาจจะกลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจขึ้นมาได้”

อีกไม่นานเกินรอเราคงได้เห็นความแตกต่างที่ผสมผสานกันได้อย่างลงตัวนี้มีการพัฒนาไปถึงขีดสุดจนเกิดเป็น “อัตลักษณ์ใหม่ของชุมชนบางลำพู” อีกหนึ่งการแสดงก็เป็นที่ เรามาจับตามองไปพร้อมกันนะจ๊ะ...

กว่า 4 วันที่เยาวชนคน "รักในเสียงดนตรี" กว่า 50 ชีวิตได้มารวมตัวกัน เพื่อสร้างสรรค์ผลงานมิวสิกวิดีโอประกอบเพลง 3 แนว 3 ศิลปิน อย่างเพลงไทยสากล ชื่อเพลงว่า "อย่ามีมัน" ที่ขับร้องโดย ตั้ว พาราดีออกซ์, เพลงไทยลูกทุ่ง ชื่อเพลงว่า "สตรีศรีสยาม" ขับร้องโดยสาวมาด เมกะแดนซ์ และเพลงกึ่งเพื่อชีวิต ชื่อเพลงว่า "โนแอลกอฮอล์" ที่ขับร้องโดย เอก พจนารอด ซึ่งเป็นเพลงที่แต่งโดย ศุ บุญเลี้ยง ผ่านพี่เลี้ยงสื่อคนเก่งอย่างกลุ่มพลังแห่งต้นกล้า เมื่อวันที่ 2-5 มิถุนายนที่ผ่านมา ณ สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย

RANGER NO L

พลังคนรุ่นใหม่ หัวใจรักเสียงดนตรี

รวมพลังผลิต MV ขอดเหล็กผ่านเพลงโจทก์ 3 เพลง 3 แนว

การอบรมเชิงปฏิบัติการโครงการประกวดมิวสิกวิดีโอ รณรงค์งดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ RANGER NO-L คือชื่อกิจกรรมที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นี้ ซึ่ง ภค.สงกรานต์ ภาคโชคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า ได้บอกกล่าว "ที่ผ่านมามีการรณรงค์เพื่อให้คนในสังคม ลด ละ เลิก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาแล้วหลากหลายรูปแบบ แต่การทำมิวสิกวิดีโอรณรงค์โดยเยาวชนถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ดีเพราะการจะสื่อให้คนรุ่นใหม่เห็นถึงพิษภัยจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ตรงกัน คือ การสื่อสารจากเด็กด้วยกันนั่นเอง" ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า กล่าว

จากการเปิดรับสมัครนายคณีย์ หวังบุญชัย ผู้จัดการแผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สสส. บอกว่า มีผลงานที่ส่งเข้ามาหลายทีม แต่มีเพียง 19 ทีม เท่านั้นที่ผ่านเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ นั่นคือ 1.Phutti Film รร.พุทธจริงส์สิพินุล จ.ฉะเชิงเทรา, 2.THE DOY ม.ขอนแก่น, 3.Yes! มรภ.นครราชสีมา, 4.Healer ม.เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน , 5.pp&m รร.ตลิ่งชันวิทยา จ.สุพรรณบุรี, 6.ชนก ชิว ม.หอการค้าไทย, ม.เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, ม.ราชภัฏรัตนโกสินทร์ เพาะช่าง, 7.ป่วยป่วย ม.บูรพา ม.กรุงเทพ, 8.Lon ม.เกษมบัณฑิต, 9.เบียร์แสด รร.อำนวยการศิลป์,

10.ER-OR ม.เกษมบัณฑิต, 11.442 มรภ.บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 12.เย็บกระเป่าๆ แอนด์เย็บเป้ ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 13.VRFilm ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 14.ทางกะทิ รร.ดัดดรุณี จ.ฉะเชิงเทรา, 15.เมาแล้วเลิก ม.ขอนแก่น, 16.So So มรภ.จันทระเกษม, 17.เหี่ยวหวาน รร.แกดคำวิทยากร, 18.กระต๊อบ รร.แกดคำวิทยากร จ.มหาสารคาม และ 19.The girl ม.นานาชาติสแตมฟอร์ด, ม.หอการค้าไทย (นานาชาติ)

ซึ่งสิ่งที่เยาวชนจะได้รับในครั้งนี้ นายสืบพงษ์ รัตนติลลิก ณ ภูเก็ต หัวหน้ากลุ่มพลังแห่งต้นกล้า บอกว่า **ประการแรก**ที่เยาวชนจะได้คือความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำมิวสิควิดีโอ เพราะทั้งหมดของกระบวนการเป็นการมุ่งเน้นและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจผ่านวิทยากรมืออาชีพ อาทิ พี่อ้อ บุญณัญญา ณ อัยศรีวัฒนา Creative Director GMM TV, พี่ผึ้ง สาลินี เขมจรรัส ผู้กำกับ มิวสิควิดีโอเพลงคราม บอดี้สแลม, เพลงฝุ่น Big Ass, พี่พีค พรชัย หงส์รัตนภรณ์ ผู้กำกับมิวสิควิดีโอ และผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องทวารยังหวานอยู่, Before Valentine, ตู๊กกี้ เจ้าหญิงขายกบ และศาสตราจารย์ **ประการต่อมา**น้องๆ จะได้เรียนรู้ความสามัคคีในการทำงานและสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ ในอนาคต และ**ประการสุดท้าย** ทุกคนจะได้เข้าใจประเด็นในการรณรงค์หลากหลายชั้น ไม่มองอะไรด้านเดียว สามารถนำไปปรับใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง ซึ่งเชื่อว่าจะได้ผลงานที่ดีและหลากหลายมาประดับวงการมิวสิควิดีโอได้

เรื่องโดย : ปากกาทัวร์

สำหรับนางสาวปนัดดา นาครินทร์ ตัวแทนจาก ทีม So So มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม บอกว่า ครั้งนี้ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดี เพราะนอกจากมีพี่เลี้ยงระดับมืออาชีพมาให้ความรู้แล้วยังได้มีโอกาสลงพื้นที่รณรงค์จริง ทำให้มองเห็นภาพและมีไอเดียในการรณรงค์ชัดเจน และเชื่อว่าผลงานที่ได้จะสามารถใช้รณรงค์ได้อย่างตรงจุด...

โดยทีมที่ผ่านเข้ารอบ 10 ทีมในสัปดาห์นี้ได้แก่ 1.ทีมฮก ลก ชิว, 2.ทีม442, 3.ทีมLon, 4.ทีมER-OR, 5.ทีมPhutti Film, 6.ทีมเปรี้ยวแสด, 7.ทีมTHE DOY, 8.ทีมVRFilm, 9.ทีมทางกะทิ, 10.ทีมกระต๊อบ โดยทั้ง 10 ทีมนี้จะได้รับทุนสนับสนุนไปผลิตและพัฒนาโครงร่างมิวสิควิดีโอครั้งต่อไป โดยมีพี่เลี้ยงมืออาชีพเป็นที่ปรึกษา-ให้คำแนะนำในเรื่องของเทคนิควิธีการผลิตงาน ก่อนจะคัดเลือกหาสุดยอดผลงาน 4 รางวัล โดยจะประกาศผลและมอบรางวัลในเดือนกรกฎาคม 2554 นี้ ซึ่งสามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้ที่ www.PINGS.in.th

ทยับกันนิด ๆ มาดู มาชิด...

“พอร์คัสชั่นจอมทอง”

ป๊อก ปะลือกป๊อกป๊อก ปะลือกป๊อกป๊อก... เสียงให้จังหวะที่ตีกระทบกันเป็นเพลงในทำนองต่างๆ เรียกความสนุกสนานให้กับงานทุกงานได้เป็นอย่างดี ไม่แพ้เครื่องดนตรีจากต่างประเทศ ผิดกันตรงที่ว่าสิ่งที่ก่อให้เกิดเสียงเหล่านั้นมาจากเครื่องใช้ไม้สอยที่หาได้ไม่ยากในครัวเรือน ทั้งโต๊ะ เก้าอี้ กระป๋อง กระละมั่ง โถ่งอ่างกระจาดแตก กระทั่งไม้กวาดก็เคยถูกนำมาเป็นส่วนในการสร้างเสียงดนตรีเช่นกัน เราเรียกวงดนตรีแบบนี้ว่า **“วงพอร์คัสชั่น”**

การแสดงพอร์คัสชั่นจากกลุ่มเยาวชนจอมทอง เป็นหนึ่งในการแสดงที่โดดเด่นภายใต้โครงการสร้างดนตรีด้วยสมองและสองมือ ตอน บูรณาการชุมชนลอยตัว ในกลุ่มงานสื่อศิลปะวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ ภายใต้การสนับสนุนทุนจาก แผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปะวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สสส. ได้เคยवादลวดลายมาแล้วทั้งในงานใหญ่งานเล็ก โดยสามารถเรียกเสียงปรบมือจากผู้ชมได้ทุกเพศทุกวัย จากการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ หาโน้नผสมนี้ เกิดเป็นงานศิลปะที่สร้างสรรค์ผ่านฝีมือเยาวชนที่เคยเรียกตัวเองว่า “เด็กเกเร” มาสู่การเป็นเด็ก “เทห์” ที่ใครต่อใครต่างชื่นชมได้

คอนเซ็ปของเราคือ **“สร้างดนตรีด้วยสมองและสองมือ”** เสียงกวนๆ ของ “เบ็นซ์” หรือนายสรายุทธ มุกข์ศึกศรี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ หนึ่งในมือเคาะ-ตี ของวงพอร์คัสชั่น บอกว่า หัวใจที่สำคัญในการเล่นดนตรีโดยไม่มีเครื่องดนตรีของเยาวชนชุมชนจอมทอง คือ เยาวชนทุกคนเล่น

ดนตรีโดยไม่ใช่เครื่องดนตรี เอาอะไรก็ได้ที่เคาะ-ตีแล้วเกิดเสียงมาผสมผสานกันจนเกิดเป็นจังหวะที่เข้ากันได้อย่างกลมกลืน โดยไม่เน้นการเป็นเลิศแต่เป็นเพียงเพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ที่สำคัญสามารถสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้นจากเด็กที่มีปัญหา เกเร บางคนก็อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ให้กลายเป็นคนที่สังคมยอมรับในความสามารถ...

ส่วนนายธนะ ธนมหาวงศ์ หรือปอนด์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ หนึ่งในสมาชิกของเพอร์คัสชันอีกคน เล่าว่า ตนอยู่กับเพอร์คัสชันมาตั้งแต่แรกเริ่ม (ประมาณ 3 ปีมาแล้ว) จากคนที่ไม่มีพื้นฐานอะไรเลย แต่เมื่อมีการฝึกซ้อมมากขึ้น ฝีมือก็พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ โดยเริ่มจากใคร่กัดตีก็ไปตี ใคร่กัดเคาะก็ไปเคาะ ...และไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์อะไรก็ตามที่อยู่รอบตัวที่ตีแล้วมีเสียงสามารถหยิบมาเล่นได้แทบทุกชนิด แม้แต่ไม้ไผ่ ไม้กวาด ตัวเล่นบิงโกก็สามารถนำมาเล่นได้ทั้งสิ้น ...ซึ่งหากจะเปรียบเทียบเครื่องดนตรีสากลให้เป็นอุปกรณ์ที่เยาวชนเล่นกันก็สามารถเปรียบเทียบได้ว่า **เบทดรัม = ถัง สแนร์ = แก้ว อี ทิทเปอร์ด = หม้อหรือกระทะ** นั่นเอง ...ที่ผ่านมามีการตีหม้อจนจบไปแล้วถึง 2 ใบ!! ...คิดไม่ผิดเลยที่มาร่วมการรักดนตรีด้วยเพอร์คัสชัน...

ซึ่งนายสุนัย มั่นตานุรักษ์ ผู้ดูแลเครือข่ายเยาวชนจอมทอง และผู้ให้กำเนิดวงเพอร์คัสชัน บอกว่า เมื่อพูดถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวชุมชนแล้ว นอกจากจะทำให้คนในชุมชนยอมรับในตัวเยาวชนที่อยู่ในโครงการแล้ว สิ่งที่ยาวชนเหล่านี้ได้แสดงออกมายังสามารถหาเลี้ยงคนในครอบครัวได้ อีกทั้งยังทำให้เพื่อน ๆ น้อง ๆ หรือคนในสังคมหันมา เคาะ มาตี กันมากขึ้นเป็นการสานสัมพันธ์อันดีต่อกันทำให้คนชุมชนมหาวิทยาลัยมหิดลเดินมาบอกว่า หากเยาวชนเหล่านี้ได้มีการฝึกฝน ฝึกซ้อม หรือมีวิทยากรมืออาชีพมาสอนเพิ่มเติม รับรองได้ว่า **"การก้าวไปสู่มืออาชีพอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมแน่นอน"**

คุณเองก็เล่น **"เพอร์คัสชัน"** ได้ ไม่เชื่อลองหยิบอุปกรณ์อะไรก็ได้ใกล้ตัวมาเคาะ-ตีดูสิ!! **ป็อก ปะล็อกป็อกป็อก ปะล็อกป็อกป็อก ...ป็อก ปะล็อกป็อกป็อก ปะล็อกป็อกป็อก ๆ**

แล้วคุณจะหลงรัก **"เพอร์คัสชัน"** เหมือนเยาวชนจอมทองกลุ่มนี้!!

เรื่องโดย : นรินทร์ ใจหวัง

เรื่องโดย : กาญจนารต อุดมสุข

ศิลปินเพื่อการปฏิรูปอัปเดต

เป็นข่าวดีของคณะกรรมการเครือข่ายศิลปินฯ ที่ก้าวหน้าไปอีกขั้น จากการนำร่างมติการปฏิรูปด้านศิลปวัฒนธรรมเข้าเป็นวาระลำดับที่ 8 ในงานสมัชชาปฏิรูประดับชาติ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 24-26 มีนาคม 2554 ที่อิมแพคเมืองทองธานี จนได้ข้อสรุปซึ่งผ่านความเห็นชอบจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตกลงเป็นมติสำคัญ 5 ข้อ ดังนี้ 1) การใช้พลังของศิลปวัฒนธรรมในการเยียวยาและพัฒนาสังคม 2) การบริหารจัดการให้ศิลปวัฒนธรรมดำรงอยู่อย่างมีพลังและเป็นเอกลักษณ์และเป็นอิสระ 3) การสนับสนุนทุนการดำเนินงานพัฒนาศิลปวัฒนธรรมภาคประชาชน 4) ให้หน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลงานศิลปวัฒนธรรม เช่น กระทรวงวัฒนธรรมทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนงานศิลปวัฒนธรรมของภาคประชาชน อย่างจริงจังและเข้มแข็ง 5) ขอให้รัฐบาลมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนา อาทิ วุฒิสภาการศึกษาของศิลปิน ลิขสิทธิ์ผลงาน การผูกขาดทางวัฒนธรรม ห้ามใช้ศิลปะล้อเลียนกลุ่มเปราะบาง เป็นต้น (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.reform.or.th)

ซึ่งก่อนจะมาเป็นมติเหล่านี้ มีรายละเอียดที่รวบรวมมาจากกระบวนการรับฟังความเห็นจากศิลปินทุกระดับในทุกภูมิภาคที่ผ่านมา โดยทุกฝ่ายเห็นพ้องกันว่า ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องร่วมกันผลักดันให้ศิลปวัฒนธรรมเป็นวาระแห่งชาติและขับเคลื่อนไปให้ได้ และศิลปินยินดีเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิรูปประเทศในครั้งนี้

ศิลปินยังขาดพื้นที่และเวทีที่จะแสดงออกซึ่งงานศิลปะ หากแก้ไขสิ่งเหล่านี้ได้ ก็จะช่วยเยียวยาวิกฤตของสังคม และป้องกันไม่ให้ศิลปะกระแสหลักและวัฒนธรรมต่างชาติ ครอบงำศิลปวัฒนธรรมชุมชนให้เลือนหายไปอีกด้วย

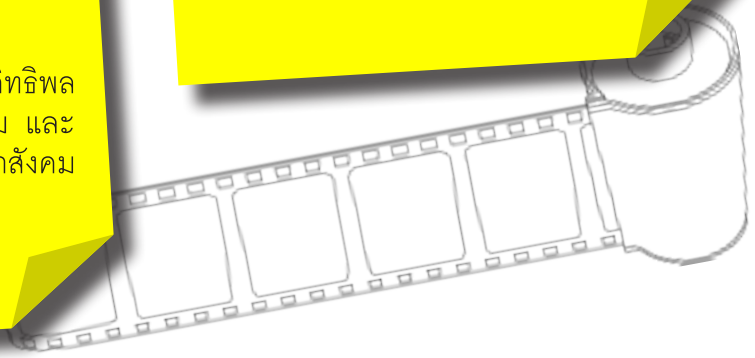
พลังแห่งศิลปะ สามารถกล่อมเกลาคิดใจคนให้อ่อนโยนจนพร้อมจะเข้าใจโลกและชีวิต นำไปสู่สุนทรียสังคม

และทั้งท้ายที่การประชุมคณะกรรมการเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูปครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 26 เมษายนที่ผ่านมา ที่โรงแรมทูลุยส์ แทร์เวิร์น กรุงเทพฯ คณะกรรมการฯ 17 ท่าน ร่วมรับฟังบทสรุปการจัดงานสมัชชาฯ และวางแผนการขับเคลื่อนมิติ เริ่มจากการจัดตั้ง “สภาศิลปวัฒนธรรมภาคประชาชน” ที่จะผลักดันให้เป็นรูปธรรมเป็นอันดับแรก จากนั้นจะคัดสรรพื้นที่นำร่องเพื่อแสดงศักยภาพของศิลปวัฒนธรรมให้เป็นที่ประจักษ์ โดยให้ภาคส่วนในพื้นที่เข้ามาบทบาทร่วม ซึ่งเป็นเพียงขั้นแรกของการขับเคลื่อน ซึ่งมีทั้งสิ้น 5 ข้อ หากทำสำเร็จได้จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมิติในด้านจิตวิญญาณของคนใน

ที่สังคมไทยตกอยู่ในภาวะวิกฤตในขณะนี้ มาจากความเหลื่อมล้ำ ไม่เป็นธรรม ขาดความสามัคคีและขาดความสำนึกในการร่วมกันพัฒนาสังคมประเทศ ส่วนหนึ่งเกิดจากพื้นฐานการศึกษาของไทยที่หลีกเลี่ยงจากศิลปวัฒนธรรมอันเป็นรากฐานดั้งเดิม ภูมิปัญญา รากเหง้า หรือ “ภูมิบ้านภูมิเมือง” ของตนเอง

ศิลปวัฒนธรรมคือวิถีชีวิตที่มีอิทธิพลต่อความคิด เศรษฐกิจ สังคม และรากฐานเชิงระบบในการพัฒนาสังคมไทยไปสู่ความยั่งยืนได้

ความตั้งใจ... สรรบเลาะไปอยู่ในวัยเยาว์

10 เรื่องเล่าของเยาวชน จากมรดกโลกสีเขียว ตามรอยผู้พิทักษ์ป่า “สืบ นาคะเสถียร”

6 วัน 5 คืน ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง เพื่อตามรอยนักอนุรักษ์ผืนป่าตะวันตกผู้ยิ่งใหญ่ **สืบ นาคะเสถียร** แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นหนังสือสไลด์วีซีดีกว่า 60 ซีดี จำนวน 20 ทีม ที่ผ่านกระบวนการทำหนังสือจากที่เลี้ยงมืออาชีพของไทยชื่อตฟิล์ม (ThaiShortFilm) เกือบสี่ปีที่ผ่านมา น้องๆ เยาวชนได้ซึมซับความรู้ทั้งจากการทำหนังสือและอิมเมจไปกับบรรยากาศสมจริงของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง มรดกโลกทางธรรมชาติของไทยที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ไว้ ทั้งกิจกรรมเดินป่า ลุยน้ำ ขึ้นเขา รวมทั้งการเข้าไปใช้ชีวิตเพื่อหาแรงบันดาลใจในการทำหนังสือกับวิถีชีวิตคนที่พึ่งพิงอาศัยป่างานวิจัยสัตว์ป่า งานวิจัยชุมชน หน่วยรักษาป่า และอื่นๆ ไม่ว่าจะนอนเตนท์ นอนในป่าที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ เพื่อกระบวนการซึมซับและเข้าใจธรรมชาติมากขึ้น ...ก้าวแรกที่ย่างเข้าสู่ป่าเยาวชนที่มาจากทีมเดียวกันได้ถูกจับแยกกลุ่มให้ไปใช้ชีวิตกับเพื่อนที่มาจากต่างกลุ่ม เพื่อทำงานและแชร์

ความคิดเพื่อทำหนังสือตามโจทย์ตลอดทั้งกิจกรรม ไม่น่าเชื่อว่าจากการรวมกลุ่มกันผลงานที่ออกมาจะมีเรื่องราว มุมมองที่เหนือความคาดหมาย ก่อนนำความรู้ที่ได้ทั้งหมดในครั้งนี้นำไปปรับใช้กับงานหนังสือที่ตนเองต้องทำประกวด

นายปริญญา สามารถ หรือ “เสี่ยว” นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตัวแทนจากทีม **ล่านำไพร** เล่าถึงประสบการณ์อันน่าจดจำของตนเองว่า โครงการนี้เป็นโครงการที่ดีที่ตอบโจทย์ความต้องการในการอยากทำหนังสือของตนเอง จึงพยายามหาเทคนิคใหม่ๆ เพื่อเรียนรู้ปรับใช้เอง ยิ่งครั้งนี้เป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อมยิ่งทำให้สนใจมากขึ้น เพราะที่ผ่านมามีหนังสือที่ตนเองเคยทำเป็นแนวทั่วไปแทบทั้งสิ้น สิ่งพิเศษในครั้งนี่คือการได้สัมผัสกับ “ป่า” ที่แท้จริงทำให้เข้าใจธรรมชาติมากขึ้นและได้มุมมองใหม่ๆ เพื่อไปปรับใช้กับการทำหนังสือของตนเองที่จะเกิดขึ้นนี้ด้วย...

นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ประวัติของ **คุณสืบ นาคะเสถียร** ทำให้ได้รับคำตอบว่า “ถึงแม้ตัวจะดับสูญไปแล้วแต่อุดมการณ์ของคุณสืบก็ยังคงอยู่ต่อไปเพื่อปกป้องผืนป่านี้เอาไว้” ซึ่งเมื่อเรานำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ในครั้งนี่ทั้งหมดมาผสมผสานกับจิตวิญญาณของป่าแล้วนำมาเล่าหรือถ่ายทอดให้คนอื่นได้เห็น และคิดตามได้นอนาคตผืนป่าก็คงจะกลับมา” เสี่ยวกล่าว

ด้านอาจารย์ประภาส นวลเนตร ผู้ทรงคุณวุฒิ สสส. กล่าวว่า ผืนป่าของเรายังมีอะไรๆ อีกมากมาย อย่างคำพูดที่ว่า “เสียงที่มีความสุขที่สุด คือเสียงที่มาจากธรรมชาติ เราฟังธรรมชาติที่สร้างความสุขให้กับทุกคน หลายๆ ประเทศจะอิจฉาบ้านเรา” ซึ่งสิ่งที่เยาวชนทั้ง 60 คน เรียนรู้ในครั้งนี่เป็นการ

เรียนรู้ที่ดีที่สุด เพราะเป็นการเรียนจากการปฏิบัติ เมื่อได้ลงมือทำจริงๆ จะทำให้สามารถจดจำไปได้ตลอดซึ่งดีกว่าการเรียนรู้จากการท่องจำเพียงอย่างเดียว อีกทั้งการถ่ายทอดเรื่องนี้ผ่านหนังสือจะเป็นการชำระรักษา “ป่า” เอาไว้เพื่อลูกหลาน และสังคมรุ่นต่อไปได้

สำหรับนายสุทัศน์ ภาวิไลรัตน์ หรือ พี่เชลล์ ตัวแทนพี่เลี้ยงจาก ThaiShortFilm บอกว่า เขาว่าคนที่เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้เป็นกลุ่มที่ตั้งใจกันมากเชื่อฟังและเอาสิ่งที่เราแนะนำไปปฏิบัติตามได้อย่างน่าสนใจซึ่งค่อนข้างที่จะเรียนรู้ได้เร็วถ้าฝึกฝนและต่อยอดก็สามารถเป็นมืออาชีพได้เลย

ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมอบรมที่เข้มข้นได้คัดกรองสุดยอดเยาวชนให้ผ่านเข้ารอบเพื่อผลิตหนังสั้น 10 เรื่อง 10 ทีม แล้ว คือ 1. ทีม Csi shot จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2. ทีม L.A.E. go film จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง / มหาวิทยาลัยเกริก, 3. ทีม ตี๋แล้วน้องสาว จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี, 4. ทีม ลำน้ำไพร จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ / มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 5. ทีม TCS2 จากโรงเรียนทุ่งช้าง, 6. ทีม Butterfly effect จากมหาวิทยาลัยศิลปากร, 7. ทีม 1352 film จากมหาวิทยาลัยศิลปากร, 8. ทีม ดาบเมฆา Film จากมหาวิทยาลัยนเรศวร, 9. ทีม รร.อุดรพัฒนาการ จากโรงเรียนอุดรพัฒนาการ และ 10. ทีม DNA จากโรงเรียนช่างตาครูส์คอนแวนท์

มาจับตามองกันว่าหนังสั้นทั้ง 10 เรื่องนี้เมื่อได้แนวคิดและจิตวิญญาณจากการรักษาพื้นที่ป่าตามรอยและสืบสาน ตาม “สืบ นาคะเสถียร” จะออกมาโดดเด่นผ่านเรื่องราวของหนังสั้นแบบไทยอย่างไร? ...สามารถติดตามได้ที่ www.PINGs.in.th ไม่นานหนังสั้นของเยาวชนกลุ่มนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้คนกลับทวนมาสนใจธรรมชาติตั้งวันวานอีกหนก็เป็นได้!!

เรื่องโดย : สมุทรอักษร

ร่วมสนุกกับ 8 หนังสั้น

หนังสั้น 12 เรื่อง 12 ความรู้สึก ในโครงการประกวดหนังสั้น ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากบทความของ ศ.ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ เรื่อง “คุณภาพแห่งชีวิต ปฏิทินแห่งความหวัง จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน” โดยความยาวของแต่ละเรื่องประมาณ 15 นาที ผลงานจากเยาวชนจากทั่วประเทศที่สะท้อนให้เห็นถึง “รัฐสวัสดิการ” ที่ควรได้รับ

กติกาง่ายๆ เพียงแค่คุณส่งชื่อ-ที่อยู่ พร้อมเบอร์โทรศัพท์ พร้อมกับเขียนมาบอกว่าคุณชอบเนื้อหาเรื่องอะไรในฉบับนี้บ้าง? เพราะอะไร? มาหาเรา แผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สสส. 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 รัฟฟรี ส่งฟรี ถึงบ้านค่ะ!!

ดูนกสู “พัน” ข้าวเหนียว

เดินเลาะเลียวเที่ยวชุมชนวัดสามพระยา

อากาศร้อนชื้นครีมฟ้าครีมฝนอย่างนี้ ได้หวานเย็น เครื่องเยาะๆ สักถ้วยก่อนหย่อนน้ำเชื่อมหวานๆ ลงคอดคงชื่นใจไม่น้อย ถ้าใครมีโอกาสได้ผ่านไปแถวชุมชนวัดสามพระยาอาจจะได้มีโอกาสเห็นทั้งสาวน้อยสาวใหญ่นั่งห่อข้าวเหนียวทรงสามเหลี่ยมขนาดพอดีพกติดกระเป๋า ก็ นั่นแหละ!! คือ “**ข้าวต้มน้ำวุ้น**” ที่ชื่ออาจจะไม่คุ้นหูคนส่วนใหญ่ แต่เชื่อว่าหลายคนคงเคยลิ้มชิมรสเครื่องน้ำแข็งใส่นี้แล้ว

ข้าวต้มน้ำวุ้นชุมชนวัดสามพระยา อยู่คู่กับชุมชนวัดนี้มากกว่า 100 ปี โดยครอบครัวชาวมอญที่ย้ายถิ่นเข้ามาตั้งรกรากที่นี่ และนำวัฒนธรรมการกินข้าวต้มน้ำวุ้นเข้ามาในที่แห่งนี้ ก่อนจะขยายเป็นอาชีพสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนมาด้วยอาชีพ ห่อข้าวต้มน้ำวุ้นส่งขายที่ตลาดมหรานา ตั้งแต่สมัยข้าวต้มน้ำวุ้นร้อยละ 50 สดางค์จนตอนนี้กลายเป็นร้อยละ 5 บาทซึ่งตอนนี้เหลือเพียงทายาทชาวมอญเพียงครอบครัวเดียวคือ **นางวรรณภา เว้นทอง อายุ 64 ปี** **ที่เป็นผู้รับเหมารายใหญ่ของชุมชน**

เรื่องโดย : เพื่อนเดินทาง

ป้าดา สุชาติดา มะลินิล ชาวชุมชนวัดสามพระยาหนึ่งในนักสู “พัน” ข้าวเหนียวที่ทำอาชีพห่อข้าวต้มน้ำวุ้นมาตั้งแต่วัยสาว ๆ จนตอนนี้อายุล่วงเลยมาถึง 50 ปี เล่าด้วยเสียงสดใส่ว่า ข้าวต้มน้ำวุ้นคือข้าวเหนียวที่ห่อเป็นรูปสามเหลี่ยมก่อนเอามาต้ม แต่ตอนห่อต้องอาศัยความชำนาญในการห่อค่อนข้างมาก ซึ่งเริ่มจากการซาวข้าวเหนียว 3 - 4 ครั้ง แล้วแช่ทิ้งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นนำขึ้นมาสะเด็ดน้ำก่อนเตรียมการห่อ

สำหรับการฉีกใบตอง (ต้องเป็นใบตองตานีเท่านั้นนะ เพราะทนทานมากกว่าพันธุ์อื่นๆ) ฉีกให้มีความกว้างประมาณ 1 นิ้วนิดๆ ฉะนั้นเอาตามสายตา ป้าดาเล่าว่าอย่างเมื่อก่อน ของยังไม่แพง ข้าวต้มน้ำวุ้นเคยมีขนาดใหญ่กว่านี้สามเท่าของปัจจุบัน

หลังจากนั้นทำใบตองที่เตรียมไว้ให้เป็นกรวยสามเหลี่ยมและใส่ข้าวเข้าไปให้พอดีกับกรวย แล้วหมุนให้เป็นสามเหลี่ยมรูปทรงสวยงาม ซึ่งสมัยก่อนจะกลัดด้วยไม้กลัดทีละอัน แต่ด้วยเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อ จึงต้องเปลี่ยนจากไม้กลัดมาเป็นไม้เสียบลูกชิ้นเสียบไม้ละ 5 ห่อ ...มาถึงตอนนี้เราจะได้ข้าวต้มน้ำวุ้นที่โดนเสียบเรียงกันบนไม้แล้วละ!!

ต่อมาให้นำเอา**ข้าวต้มน้ำวุ้น**ไปต้มใช้โดยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง เมื่อครบให้เติมน้ำเย็นลงไปเพื่อให้ข้าวต้มเย็นลง แล้วแช่ไว้ประมาณ 20 - 30 นาที แค่นี้ก็พร้อมเป็นข้าวต้มน้ำวุ้นชื่อดังของชุมชนวัดสามพระยาที่ออกไปเป็นเครื่องเคียงดับร้อนให้ใครต่อใครได้ห่มๆ กันแล้ว

ถ้าใครมีโอกาสแวะเข้าไปบริเวณนั้นอย่าลืมเข้าไปเยี่ยมชมวิถีทำของเก่าของแก่ที่อยู่คู่กับวิถีชีวิตที่กลมกลืนกับเรามาเนาน ให้ได้อิ่มเอมไปทั้งใจและลิ้นรสอร่อยๆ ของขนมที่อยู่คู่บ้านเรามาเนาน อย่าง ข้าวต้มน้ำวุ้นที่วัดสามพระยากัน ^ ^

โอม มะ ลิก กัก กีย มะ ลิก กัก กีย เพียงง!! เชื่อว่าใครหลายๆ คนก็เคยอยากมีมนต์เสกโน่นเสกนี้ได้ โดยเฉพาะเด็กๆ มาวันนี้ “ฟิลิป” นักมายากล ชื่อที่คุ้นหูคุ้นตา ...ตอนนี้ “ฟิลิป” หันมาเป็น “นักปั้น” มายากลตัวน้อยเต็มตัวไปแล้ว แม้จะไม่มีเวทย์มนต์จริงๆ ที่จะทำอะไรได้อย่างใจหวัง แต่ก็สามารถเสกโน่นเสกนี้ได้ ทำให้คนดูถึงกับ “อึ้ง” ไปกับความสามารรถที่เล็กพริกขี้หนูไปตามๆ กันมาแล้ว...

อาจารย์ฟิลิป ไพบูลย์พันธ์ เจ้าของโรงเรียนสอนมายากลฟิลิปยอมรับว่า มายากลเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เหมาะกับเยาวชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จะทำให้เด็กมีการพัฒนาในตัวเองในเรื่องของสมาธิ ความเชื่อมั่น ระเบียบวินัย เพราะมายากลเป็นเรื่องของศิลปะการแสดงที่ต้องมีการฝึกฝน แต่ถ้าเด็กๆ มีความสนใจ ตั้งใจเพียงไม่กี่ชั่วโมงก็สามารถเล่นมายากลชนิดต่างๆ ได้แล้ว แต่หากจะให้มีความคล่องต้องขึ้นอยู่กับการฝึกฝนเท่านั้นเอง

ซึ่งการลงพื้นที่ในครั้งนี้จะเป็นการก้าวสู่การนำศิลปะแสดงมายากลขยาย และเปิดกว้างไปยังเยาวชน ผ่านกิจกรรม “ถนนเด็กเดิน” ที่กำลังจะมีขึ้นทั่วประเทศเร็วๆ นี้ และหนึ่งในนั้นก็คือ ถนนเด็กเดินนางเลิ้งที่จะมีขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมนี้... เตรียมพบกับกิจกรรมผสมผสานนี้ได้ที่ “ถนนเด็กเดินนี้จะ!!”

เรื่องเล่า.... เรื่องราวของเวทมนต์(ไม่ดำ)

เรื่องโดย : รินทร์ใจ

“เร็วๆ นี้ทางโรงเรียนสอนมายากลฟิลิป จะมาร่วมมือกลุ่มงานสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนเชิงบูรณาการ แผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สสส. ลงพื้นที่เพื่อสืบสาน สืบทอดศิลปะทางด้านมายากลให้กับเยาวชนในชุมชน โดยพื้นที่นำร่องทดลองฝึกสอนในครั้งนี้คือ ชุมชนนางเลิ้ง โดยในวันที่ 24, 30 มิถุนายน 2554 วันที่ 1, 7 และ 8 กรกฎาคม 2554 เพื่อฝึกสอนมายากลให้กับเยาวชนในชุมชนนางเลิ้ง เป็นการยกระดับความสามารถ เสริมอาชีพ สร้างรายได้ให้เด็กตัวเด็กโดยสามารถกลายเป็นอาชีพเสริมในอนาคตได้ ที่สำคัญศิลปะที่แฝงอยู่ในการแสดงมายากลนั้นจะมีทั้งศาสตร์ของการแสดงศาสตร์ของดนตรี หรือการละคร ผสมผสานอยู่ด้วย ซึ่งนี้อาจจะเป็นการผลักดันให้เด็กนั้นหันมาสนใจศิลปวัฒนธรรมมากขึ้นได้ด้วย”

อาจารย์ฟิลิป เจ้าของโรงเรียนสอนมายากลฟิลิป สนใจข้อมูลฟิลิป มายากล สามารถติดตามได้ที่ www.philipmagicschool.com

ไขปัญหาประลองปัญญาวันนี้ มีเกมยอดฮิต อย่าง “ซูโดกุ” มาฝากกัน!! เกมนี้นอกจากจะฝึกความไวของสายตาแล้วยังเป็นการช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง ไหวพริบและความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดีทีเดียวค่ะ ...เขาว่ากันว่ารอยหยักในสมองยิ่งฝึกคิด ยิ่งไขयेอะ รอยหยักนั้นก็เพิ่มขึ้น พร้อมแล้วก็มาลองกันเลยดีกว่า!!

วิธีการเล่น ให้เติมตัวเลขลงในช่องที่ว่าง 1-9 โดย 1.แต่ละบรรทัด มีเลข 1-9 ไม่ซ้ำกัน 2.แต่ละคอลัมน์แนวตั้ง มี 1-9 ไม่ซ้ำกัน 3.แต่ละกรอบ (กรอบเล็กและกรอบใหญ่) มี 1-9 ไม่ซ้ำกัน

จากนั้นส่งคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมชื่อที่อยู่ ที่ชัดเจน เข้ามาที่ แผนงานทุนอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สสส. 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 ..รับไปเลยชุดของขวัญสุดเก๋!! (10 รางวัล) ติดตามรายชื่อผู้ที่ตอบคำถามถูกต้องได้ที่ <http://www.facebook.com/Sponsorship.TH> จ้า!!

มาเพิ่มรอยหยักให้สมองกัน!!

				4		
4		5	7			
	8	3		2		1
				6		
	5			1	3	4
	1			3	7	
						2
				4		7 6 3
6				5	3	
						8

เปิดตัวแล้วอย่างเป็นทางการ สำหรับ 18 โครงการ กลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมงานเชิงบูรณาการ โดย ปีนี้จะมีจัดขึ้นทั่วประเทศ ติดตามความเคลื่อนไหวได้ที่ www.artculture4health.com

"PINGs" ร่วมกับ "นิตยสาร art4d" เปิดตัวโครงการเวิร์กช็อปดีไซน์อีโวลูชั่น ตอน "ดีไซน์PINGsชุมชนPINGs" ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ www.PINGs.in.th

2 พ.ค. ที่ผ่านมา PINGs สสส. - มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และไฟร์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด ฉายหนังสั้น "จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน" คู่กับ "ภาพยนตร์ของคุณที่รักกัน"

Thaishortfilm - มุลนิธิสืบ นาคะเสถียร และPINGs สสส. มอบทุนผลิตหนัง สั้นในโครงการประกวดหนังสั้น "10 เรื่องเล่าเล็กๆ จากฝันป่าตะวันตก" ซึ่งเร็ว ๆ นี้ได้ชมกันแน่นอน

สสส. จับมือกลุ่มพลังแห่งต้นกล้า โดยPINGs สสส. อบรมเชิงปฏิบัติการรณรงค์ตั้งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ RANGER NO-L เพื่อสร้างสรรคมีวิสัยทัศน์ประกอบเพลง 3 แนว 3 สไตล์ เมื่อ 2-5 มิ.ย. ที่ผ่านมา

โฉมหน้าเยาวชนคนรุ่นใหม่ไม่สูบบุหรี่ ที่จะมาร่วมพัฒนางานและผลิตผลงานภาพยนตร์โฆษณาณรงค์ไม่สูบบุหรี่ทั้ง 10 ทีม มารอดูกันว่า ผลงานทั้ง 10 เรื่องราวจะเป็นอย่างไร? ติดตามได้ไม่นานเกินรอ!!

จากครรภ์มารดา ถึงเชิงตะกอน

หลังจากได้สุดยอดผลงานจากการประกวดหนังสั้น ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากบทความคุณภาพของ ศ.ดร. ปิวย อึ้งภากรณ์ เรื่องคุณภาพชีวิต ปฏิทินแห่งความหวัง จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน ไปแล้วเมื่อวันที่ 26 มีนาคม ที่ผ่านมาในงานสัมนาวิชาการปฏิรูปประเทศไทย วันนี้รายการ Gallery Movie ทาง ThaiVistion Channel สนใจฉายข้อดีมีภาษาถิ่นน้อยๆ กลุ่มนี้เพื่อนำผลงานไปออกในรายการ เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม ที่ผ่านมา

สุดยอด "ป๊อปปูล่าโหวต สตอรี่บอร์ด"

หลังจากได้เยาวชนที่ผ่านเข้ารอบ 10 ทีมมาแล้ว เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม ที่ผ่านมา (วันงดสูบบุหรี่โลก) มีการประกาศรางวัล ป๊อปปูล่าโหวต สตอรี่บอร์ดที่ได้จากการโหวตภายในงานและโหวตผ่านเว็บไซต์ ทีม แดม จาก มจร.จันทระเกษม ได้คำรางวัลนี้ไปครอง

เยาวชน คนรุ่นใหม่ ไม่สูบบุหรี่

เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคมที่ผ่านมา สถาบันวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย 11 มีความสนใจในโครงการประกวดภาพยนตร์โฆษณารณรงค์ไม่สูบบุหรี่ในหัวข้อ "คนรุ่นใหม่ ไม่สูบบุหรี่" นิดเยาวชนในโครงการเพื่อสัมภาษณ์ออกในรายการข่าวเพื่อนำเสนอในประเด็นเยาวชนคนรุ่นใหม่ ไอเดียเจ๋ง รวมกันสร้างสรรค์สิ่งดีๆ เพื่อรณรงค์ให้สังคมปลอดบุหรี่

แสดงศักยภาพ "พลังเยาวชน"

เมื่อวันที่ 21 เมษายน ที่ผ่านมาน้องๆ จากโครงการ จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน ได้ร่วมแสดงศักยภาพในงานมหกรรมพลังเยาวชน พลังสังคม "ครั้งที่ 2" แบ่งปันเพื่อเปลี่ยนแปลง เป็นการบอกต่อไปยังสังคมว่า เด็กไทยก็มีความสามารถ...

Hotshortfilm ส่งเสริมหนังสั้นเยาวชน

เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม ที่ผ่านมา หนังสือ "จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน" เรื่อง WHY โดย ทีมพุทธิฟิล์ม จ.ฉะเชิงเทรา ได้ให้สัมภาษณ์ออกกรายการ Hotshotfilm ThaiPBS ซึ่งนี่เป็นครั้งแรกที่หนังสือฝีมือเยาวชนได้ถ่ายทอดผ่านรายการหนังสือที่ทุกคนรู้จัก

"สื่อสร้างสรรค์ สร้างสุข"

กรุณากรอกรายละเอียดด้านล่างให้ครบทุกข้อ (ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น)

ชื่อ.....นามสกุล.....
 ที่อยู่เพื่อจัดส่ง.....เลขที่.....ซอย.....ถนน.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
 ชื่อหน่วยงานของท่าน.....

เบอร์โทรศัพท์.....เบอร์แฟกซ์.....อีเมล..... (สามารถถ่ายสำเนาได้)

แผนงานอุปถัมภ์เชิงรุกเพื่อสื่อวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ สสส. เลขที่ 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 วงเล็บมุมซองว่า "จุลสาร 5 หน้า สื่อสร้างสรรค์ สร้างสุข" หรือสมัครออนไลน์ได้ที่ www.rothun.org

ใบสมัครสมาชิกจุลสาร 5 หน้า

ดีไซน์ฮีโร่

ตอน: ทีไซน์ปิงส์ ชุมชนปิงส์

ปรับปรุงสถานที่ให้เป็นสวนสวย... ส่วนคนที่ชอบทำงานประดิษฐ์ก็เอาขยะไปใช้ทำโปรตุ๊กตาก็ได้

ถนนมืดๆ ก็ออกแบบโคมไฟสวยๆ กำแพงเก่าๆ ก็ตีเติมสีลีน... หรือจะออกแบบเสียงดนตรีให้คนรักกันก็ยิ่งได้

เราจะช่วยชุมชนด้วยงานออกแบบจากความคิดเล็กๆ ของพวกเรา... มาร่วมกันเถอะ!!

ชุมชนเราทำขนมอร่อย... ร้านค้าก็เยอะ... มาออกแบบแพคเกจจิดีๆ และสร้างเอกลักษณ์ให้ร้านในชุมชนกัน

นำสินค้ามาอินทราบาย

เรื่อง อธิ ชื่นปี ภาพ เกษษฐ ธิเนนภาพิ

เวิร์กช็อปดีไซน์ฮีโร่ ตอน 'ทีไซน์ปิงส์ชุมชนปิงส์'

โครงการปิงส์ สคส. ร่วมกับ art4d ช่วยเยาวชนร่วมส่งกำลังใจอย่างความภาคภูมิใจกับการออกแบบเพื่อชุมชน เพื่อคัดลอก 20 ทีม เข้าร่วมเวิร์กช็อปดีไซน์ฮีโร่ 3 วัน 2 คืน กับ art4d ทีมที่ได้รับคัดเลือก 10 ทีม หลังเวิร์กช็อปจะได้รับสนับสนุนเงินในการดำเนินงานแบบทีมละ 10,000 บาท และคัดเลือก 4 ทีมที่จะได้รับเงินรางวัล 100,000 บาท ไปใช้ในการผลิตผลงานจริงในชุมชนของตนต่อไป

รายละเอียดการสมัคร

1. เยาวชนอายุระหว่าง 15-25 ปี ที่มีความสนใจในการออกแบบ
2. ออกแบบโครงการที่อยู่ภายในที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
3. สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเวิร์กช็อป 3 วัน 2 คืน ในช่วงวันที่ 12-14 สิงหาคม 2554
4. เป็นโครงการเกี่ยวกับสิ่งใดก็ได้ในชุมชนที่สามารถนำออกเผยแพร่ไปสร้างสรรค์ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน

โดยแผนงานสุดท้ายออกภายใต้งบประมาณดำเนินการสร้างจริงในจำนวนเงิน 100,000 บาท

5. ส่งผลงานได้ถึงวันที่ 19 พฤษภาคม - 8 กรกฎาคม 2554

รายละเอียดการส่งผลงาน

1. ชื่อโครงการ
2. จำนวนสมาชิกในทีมและรายละเอียดในการเข้าร่วมเวิร์กช็อป
กลุ่มละ 3 คน พร้อมรายละเอียดข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลติดต่อ อาทิ เบอร์โทรศัพท์ อีเมล ของตัวแทนผู้ประสานงานของกลุ่ม (รายละเอียดเอกสารรับสมัคร ดาวน์โหลดได้ที่ www.PINGs.in.th)
3. จดหมายรับรองจากผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
4. รายละเอียดโครงการ สามารถจัดส่งเป็นเอกสารหรือคัมปิวรี่ที่อยู่ที่รายละเอียดดังนี้
- 4.1 รายละเอียดโครงการ (ควายาวไม่เกิน 1 หน้า 14)

พร้อมภาพแนวคิดชิ้นเด่นของงานที่ต้องการเสนอ (ขนาด 10x4) และภาพสเก็ตช์หรือภาพถ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ (5-10 ภาพ) ส่งมาที่ art4d (เวิร์กช็อปดีไซน์ฮีโร่) เลขที่ 81 สุขุมวิท 26 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
4.2 คลิปวีดีโอเกี่ยวกับโครงการและแนวคิดในการออกแบบที่ต้องการนำเสนอควายาวไม่เกิน 3 นาทีใน youtube แล้วส่งลิงค์พร้อมข้อมูลคนที่อื่นที่ designhero@art4d.com

รายละเอียดเพิ่มเติม
โทรศัพท์ 02 260 2606-8
โทรสาร 02 260 2609
designhero@art4d.com
www.PINGs.in.th
[facebook.com/pingsproject](https://www.facebook.com/pingsproject)

ความภาคภูมิใจ... มาร่วมสร้างสังคมให้น่าอยู่กว่าเดิม

